

Vraag nr. 50
van 28 februari 2002
van de heer JOHAN DE ROO

Nepstatuten – Regularisering

In een persmededeling van 26 november 1999 kreeg de minister de steun van de Vlaamse regering voor de regularisering van de traditionele tewerkstellingsprogramma's.

Het omzetten van nepstatuten in reguliere arbeid was een prioriteit in zijn beleid.

Deze regularisering zou in fasen gebeuren, en met het oog op de overheveling van de budgetten naar de functioneel bevoegde ministers zouden de stelsels worden doorlicht en geïnventariseerd.

1. Wat is de stand van zaken inzake de regularisering van de diverse nepstatuten ?
2. Werden de budgetten overgeheveld naar de functioneel bevoegde ministers ?
3. Wat zijn de voornaamste conclusies van de doorlichting en inventarisatie van deze stelsels ?

Antwoord

De Vlaamse regering besliste op 26 november 1999 tot de fasegewijze regularisatie van de traditionele tewerkstellingsprogramma's.

In uitvoering van deze beslissing werd op 1 januari 2001 het volledige Programma ter Bevordering van de Werkgelegenheid in de niet-commerciële sector (ex-IBF) geregulariseerd (*IBF : Interdepartementaal Begrotingsfonds – red.*). Gelijktijdig gebeurde de regularisatie van een belangrijk gedeelte van de DAC-projecten uit de sectoren Welzijn en Gezondheid (*DAC : Derde Arbeidscircuit – red.*). Op 1 januari 2002 werd tevens gestart met de DAC-projecten van de sectoren Cultuur en Ontwikkelingsamenwerking : op 1 januari ging het om de projecten van door de Vlaamse Gemeenschap erkende landelijke initiatieven en/of hun regionale en lokale afdeling.

Deze fasegewijze aanpak zal worden voortgezet in 2002. Ook andere sectoren zullen in 2002 starten met de effectieve regularisatie of met het onderzoek hieromtrent. Het betreft hier de sectoren Leefmilieu, Monumentenzorg en Toerisme.

Op dit ogenblik is reeds 76 % van de DAC-projecten geregulariseerd.

Gelijktijdig met de regularisatie worden de overeenstemmende budgetten overgeheveld naar de betrokken functionele ministers.

Uit de doorlichting van de projecten blijkt dat de overgrote meerderheid ervan is gesitueerd in de sectoren Welzijn en Cultuur. Vandaar dat ook met deze twee sectoren werd gestart en slechts 24 % nog moet worden geregulariseerd. Anderzijds maakt het gegeven dat DAC-ers enkel konden worden toegekend voor activiteiten waarvoor geen reguliere subsidie bestond, een snelle regularisatie niet steeds mogelijk. Voor sommige activiteiten ontbreekt immers een kader, andere werkgevers zijn in de betrokken departementen niet bekend of bezitten nog geen erkenning. Toch wordt door de functioneel bevoegde ministers geprobeerd een maximale regularisatie toe te passen.